

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7So/86/2016
Identifikačné číslo spisu: 4016200294
Dátum vydania rozhodnutia: 25.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4016200294.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: C. I., bytom R., N. XX/X, zastúpený advokátkou JUDr. Janou Berecovou Titkovou, so sídlom Nitra, Dubová 2, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie v Bratislave, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o vyrovnávací príplatok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, č. k. 23Sd 136/2016-70 zo dňa 26. septembra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sd 136/2016-70 zo dňa 26. septembra 2016 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1.

Rozhodnutie krajského súdu

Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 23Sd 136/2016-70 zo dňa 26. septembra 2016 podľa ustanovenia § 250q ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len O.s.p.) potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 1. marca 2016. Náhradu trov konania navrhovateľovi nepriznal.

Krajský súd z predloženého administratívneho spisu zistil, že preskúvaným rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 1. marca 2016 žalovaný správny orgán - Sociálna poisťovňa, ústredie podľa § 69b ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov zamietol žiadosť navrhovateľa o vyrovnávací príspevok. Navrhovateľovi bol rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 24.01.2013 od 27.12.2012 priznaný predčasný starobný dôchodok v sume 298,40 eur, ktorý bol zvýšený od 01.01.2016 na sumu 409,90 eur.

Navrhovateľ voči rozhodnutiu o zamietnutí jeho žiadosti o vyrovnávací príspevok včas podal návrh na jeho preskúmanie, v ktorom uviedol, že je poberateľom starobných dôchodkov od dvoch nositeľov sociálneho zabezpečenia. Poukázal na to, že podľa dôvodovej správy k novele zákona ohľadne zavedenia

nového druhu dôchodkovej dávky, a to vyrovnávací príspevok, je čiastočne eliminovať poistencami negatívne vnímanú skutočnosť, že na základe rozdelenia ČSFR im bol priznaný invalidný dôchodok z ČR za obdobia zamestnania pred rozdelením ČSFR a dôchodok zo SR za obdobia dôchodkového poistenia po rozdelení ČSFR. Pričom úhrn súm týchto dôchodkov je z dôvodu z rozdielnych právnych úprav dôchodkového poistenia v jednotlivých štátoch po rozdelení ČSFR nižší ako by bola suma dôchodku, ak by sa priznal poistencovi výlučne podľa právnych predpisov SR s prihliadnutím na celú dobu dôchodkového poistenia tak pred, ako aj po rozdelení ČSFR. Nestotožňuje sa s právnym názorom odporkyne, pretože tento vykladá príliš formalisticky. Je pravdou, že ustanovenie § 69 zsp. vylučuje vznik nároku na starobný dôchodok pri dovŕšení dôchodkového veku poistencovi, ktorému bol priznaný predčasný starobný dôchodok a práve z uvedeného dôvodu zákon o sociálnom poistení v ust. § 69a ods. 1 zakotvuje právnu fikciu, v zmysle ktorej po dovŕšení dôchodkového veku sa predčasný starobný dôchodok považuje za starobný dôchodok. Poukázal na to, že poberateľom slovenského starobného dôchodku je aj dôchodca, ktorému bol pôvodne priznaný predčasný starobný dôchodok. Poberateľom starobného dôchodku sa stáva momentom, kedy dovŕši dôchodkový vek. V ďalšom poukázal na rozhodnutia NS SR 9So/200/2011 zo dňa 30.01.2013, 9So/124/2013 zo dňa 25.02.2015, 1So/66/2013 zo dňa 19.01.2016. Pokiaľ odporkyňa tvrdí, že nespĺňa podmienky na vznik nároku na vyrovnávací príspevok podľa § 69 b ods. 1 zákona o sociálnom poistení, mala mu priznať vyrovnávací príspevok priamo v zmysle čl. 12 a čl. 39 ods. 1 Ústavy SR ako základného zákona SR.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 03.05.2016 žiadala napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť. Uviedla, že navrhovateľ je poberateľom predčasného starobného dôchodku od 27.12.2012 v sume 398,40 eur mesačne, ktorý mu bol priznaný rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 24.01.2013. Nesplnil podmienku uvedenú v ustanovení § 69b ods. 1 zákona zsp. nebol mu priznaný starobný dôchodok, a preto mu nevznikol nárok na vyrovnávací príspevok. K námietke navrhovateľa, na rozhodnutia, na ktoré poukazuje vo svojom opravnom prostriedku, odporkyňa uviedla, že nie je možné ich aplikovať v prípade navrhovateľa, pretože týmto poistencom bol priznaný starobný dôchodok a boli vydané pred účinnosťou zákona č. 140/2015 Z. z., ktorým bol novelizovaný zákon č. 461/2003 § 69b.

Krajský súd zákonnosť napadnutého rozhodnutia odporkyne posudzoval v intenciách zákonnej úpravy zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len zákona č. 461/2003 Z. z. alebo zákon o sociálnom poistení) citujúc ustanovenia § 69 ods. 1, v spojení s § 69a ods. 1, s § 69b ods. 1 tohto zákona v znení zákona č. 140/2015 Z. z., postupom podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 250l a nasl. O.s.p.)

Krajský súd konštatoval, že z dikcie ustanovenia § 69b ods. 1 zákona o sociálnom poistení, v znení zákona č. 140/2015 Z. z. vyplýva, že nárok na vyrovnávací príplatok môže vzniknúť len poistencom, ktorým bol priznaný starobný dôchodok podľa predpisov SR, pretože ide o dorovnanie k starobnému dôchodku. Nárok na vyrovnávací príplatok nemá poistenec, ktorému bol priznaný predčasný starobný dôchodok, keďže ide o dva rôzne druhy dôchodkov a v zmysle § 69 ods. 1 zákona č. 310/2006 Z. z., poistenec, ktorému bol priznaný predčasný starobný dôchodok, nemá nárok na starobný dôchodok.

Na základe vykonaného dokazovania krajský súd mal jednoznačne preukázané, že odporkyňa postupovala v zmysle zákonných ustanovení a v súlade s platnými právnymi predpismi, a preto napadnuté rozhodnutie odporkyne zo dňa 1. marca 2016 ako vecne správne, podľa § 250q ods. 3 OSP, potvrdil.

O trovách konania krajský súd rozhodol tak, že navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania, pretože nemal v konaní úspech.

2.

Odvolanie navrhovateľa

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Žiadal, aby

odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie odporkyne zruší a vec jej vráti na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov konania.

V dôvodoch odvolania sa navrhovateľ nestotožnil so skutkovým a právnym záverom krajského súdu. Poukazom na právnu úpravu ustanovenú v § 69a ods. 1 v spojení s § 69b ods. 1 zákona o sociálnom poistení, ktorú citoval, uviedol, že podaným opravným prostriedkom namietal, že odporkyňa ustanovenie § 69b ods. 1 zákona o sociálnom poistení konkrétne ustanovenie, že „poistenec, ktorému bol priznaný starobný dôchodok má nárok na vyrovnávací príplatok“ vykladá príliš formalisticky bez ohľadu na ustanovenie § 69a ods. 1 tohto zákona. Poukázal tiež na to, že dôchodkový vek dosiahol dňa 18.02.2014, počnúc týmto dňom je predčasný starobný dôchodok, ktorý mu bol priznaný rozhodnutím odporkyne

č. XXX XXX XX XX . zo dňa 24.01.2013, starobným dôchodkom. Dôvodil, že v konaní pred súdom prvého stupňa namietal, že uvedenú fikciu mala odporkyňa zohľadniť pri posudzovaní splnenia podmienky na vyrovnávací príplatok uvedenej v úvodnej vete § 69b ods. 1 zákona o sociálnom poistení. Tiež poukázal na to, že pokiaľ by zákonodarca novelou zákona o sociálnom poistení č. 140/2015 Z.z. mal úmysel obchádzať dôchodcov, ktorým bol pôvodne priznaný predčasný starobný dôchodok neustanovil by v písm. d/ § 69b ods. 1, ktoré sa týka sporiteľov v 2. dôchodkovom pilieri, ako podmienku vzniku nároku na vyrovnávací príplatok okrem iného uzatvorenie dohody o vyplácaní predčasného starobného dôchodku programovým výberom. Zakotvenie tejto podmienky sa javilo celkom zbytočné pri odporkyňou prezentovanom výklade prvej vety § 60b ods. 1, pretože v takom prípade by dôchodcovia, ktorí uzatvorili dohodu o vyplácaní predčasného starobného dôchodku programovým výberom v zmysle ustanovení zákona č. 43/2004 Z.z. o starobnom dôchodkovom sporení a o zmene a doplnení niektorých zákonov, nikdy nemohli mať nárok na vyrovnávací príplatok, a to z dôvodu, že im bol priznaný predčasný starobný dôchodok a nie starobný dôchodok. Výtýkal súdu prvého stupňa, že jeho námietky považoval za nedôvodné.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že v opravnom prostriedku tiež poukázal na obsah rozhodnutí Najvyššieho súdu SR vo veciach „federálnych dôchodkov“, a to rozsudky sp. zn. 9 So/200/2011 z 30.01.2013, sp. zn. 9So 203/2011 z 30.01.2013, sp. zn. 9 So/124/2013 z 25.02.2015 a sp. zn. 1So/66/2013 z 19.01.2016. Zdôraznil, že okolnosť, že zákon o sociálnom poistení ani iný právny predpis taký postup doteraz priamo neupravujú je z hľadiska nároku poberateľa dôchodku na primerané zabezpečenie v starobe nepodstatné, ak taká úprava chýba, resp. je neúplná, lebo zákonodarca pri tvorbe právneho predpisu opomenul možné dopady výpočtu dôchodkov podľa medzinárodnej zmluvy, resp. pokiaľ nereagoval na také dopady, potom pri posudzovaní dôchodkových nárokov treba vychádzať priamo v článku 12 a článku 39 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako základného zákona Slovenskej republiky. Dôvodil, že úhrn súm jeho starobných dôchodkov poberaných v ČR a zo SR je z dôvodu rozdielných právnych úprav dôchodkového poistenia v jednotlivých nástupníckych štátoch bývalej ČSFR podľa jeho vlastných prepočtov nižší približne o 136,- eur mesačne, ako by bola suma fiktívneho predčasného starobného dôchodku, ak by mu bol priznaný výlučne podľa právnych predpisov Slovenskej republiky s prihliadnutím na celú dobu dôchodkového poistenia, tak pred ako aj po rozdelení ČSFR. Tvrdil, že pokiaľ odporkyňa uviedla, že nespĺňa podmienky na vznik nároku na vyrovnávací príplatok podľa § 69b ods. 1 zákona o sociálnom poistení, mala mu vyrovnávací príplatok priznať priamo v zmysle článku 12 a článku 39 ods. 1 Ústavy SR. Výtýkal súdu prvého stupňa, že jeho argumentáciou uvedenou v opravnom prostriedku sa vôbec nevysporiadal, považujú ju za nedôvodnú.

Záverom uviedol, že krajský súd rozhodol nesprávne, keď rozhodnutie odporkyne ako vecne správne potvrdil, majúc za to, že rozhodnutie odporkyne z 01.03.2016, ako aj rozsudok súdu prvého stupňa z 26.09.2016 vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vyslovil názor, že spĺňa podmienky nároku na vyrovnávací príplatok.

3.

Vyjadrenie odporkyne k odvolaniu

K podanému odvolaniu navrhovateľa sa žalovaný správny orgán nevyjadril, odvolací návrh nepodal.

4.

Konanie pred odvolacím súdom

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len S.s.p.) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa ust. § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2, § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p a ust. § 492 ods. 1 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania navrhovateľa (ust. § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p. a ust. § 492 ods. 1 S.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (ust. § 250ja ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 1 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (ust. § 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p. a ust. § 492 ods. 1 S.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 1. marca 2016, ktorým odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľa o vyrovnávací príspevok.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ako aj konanie mu prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v opravnom prostriedku navrhovateľa a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporkyne.

Predmetom preskúmvacieho konania súdu v danej veci bolo rozhodnutie odporkyne o nepriznaní vyrovnávacieho príspevku v zmysle § 69b ods. 1 zákona o sociálnom poistení.

V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, na ktoré poukázal už súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, z ktorých dôvodov ich neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky upriamuje predovšetkým pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnictvo, v zmysle ktorého procesného právneho predpisu bolo povinnosťou súdu prvého stupňa ako aj odvolacieho súdu postupovať v súlade s § 492 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 250l a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v opravnom prostriedku, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred

správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Povinnosťou správneho súdu v procese súdneho prieskumu je postupovať v intenciách právnej úpravy ustanovenej v §§ 250l a nasl. O.s.p. a v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. podľa právnej úpravy ustanovenej v prvej a tretej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Taktiež povinnosťou správneho súdu v odôvodnení svojho rozhodnutia vo veci samej je v súlade s § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 157 ods. 2 O.s.p. uviesť, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný správny orgán, stručne, jasne a výstižne vysvetliť, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, ako vec právne posúdil a dať odpoveď na zásadné otázky týkajúce sa predmetu súdneho prieskumu nastolené navrhovateľom v opravnom prostriedku (žalobcom v žalobe). Súčasne povinnosťou súdu je dbať aj na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Odvolací súd mal preukázané, že v danej veci súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia odporkyne nepostupoval náležite v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v tretej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie, keďže námietkam navrhovateľa uvedených v jeho opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne nevenoval dostatočnú pozornosť, keď považujúc ich za nedôvodné, sa nimi nijak nezaoberal a v odôvodnení napadnutého rozsudku sa nijak nevyporiadal.

Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy povinnosťou súdu prvého stupňa v rámci súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a konania mu predchádzajúcich, bolo postupom podľa právnej úpravy ustanovenej v tretej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku v súlade so základnými procesnými zásadami konania, preskúmať zákonnosť napadnutého rozhodnutia odporkyne a v odôvodnení napadnutého rozsudku náležite odôvodniť svoje skutkové zistenia a právne závery, teda rozsudok odôvodniť tak, aby jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom bolo zrejmé, v akom rozsahu vykonal súdny prieskum napadnutého rozhodnutia žalovaného a postup mu predchádzajúci, z akých podkladov pri svojom rozhodovaní vychádzal, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, stručne, jasne a výstižne vysvetliť, akými úvahami sa riadil pri hodnotení skutkových a právnych okolností namietaných v opravnom prostriedku a zodpovedal na zásadné námietky uvedené v opravnom prostriedku navrhovateľa.

Z odvolaním napadnutého rozhodnutia krajského súdu nie je zrejmé, na základe akej právnej úvahy dospel krajský súd k záveru o zákonnosti napadnutého rozhodnutia odporkyne, keď krajský súd sa s námietkami navrhovateľa uvedenými v jeho opravnom prostriedku nijak nevysporiadal, keď iba skonštatoval, z dikcie ustanovenia § 69b ods. 1 zákona o sociálnom poistení, v znení zákona č. 140/2015 Z. z. vyplýva, že nárok na vyrovnávací príplatok môže vzniknúť len poistencom, ktorým bol priznaný starobný dôchodok podľa predpisov SR, pretože ide o dorovnanie k starobnému dôchodku. Nárok na vyrovnávací príplatok nemá poistenec, ktorému bol priznaný predčasný starobný dôchodok, keďže ide o dva rôzne druhy dôchodkov a v zmysle § 69 ods. 1 zákona č. 310/2006 Z. z., poistenec, ktorému bol priznaný predčasný starobný dôchodok, nemá nárok na starobný dôchodok. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa nie je zrejmé, v akom rozsahu prvostupňový súd vykonal súdny prieskum napadnutého rozhodnutia odporkyne, keďže v odôvodnení rozsudku nedal žiadnu odpoveď na otázky navrhovateľa nastolené v jeho opravnom prostriedku vo vzťahu posúdenia jeho žiadosti o vyrovnávací príspevok pri aplikácii právnej úpravy ustanovenej v § 69b ods. 1 v spojení s § 69a ods. 1 zákona o sociálnom poistení a poukazom na predchádzajúce rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v obdobných veciach.

Odvolací súd v danej súvislosti upriamuje pozornosť na to, že problematike týkajúcej sa povinnosti súdu náležite zdôvodniť svoje rozhodnutie venoval značnú pozornosť vo svojej judikatúre aj Ústavný súd Slovenskej republiky - napr. v Náleze č. sp. zn. IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 243/07, I. ÚS 114/08, III. ÚS 36/2010. Ústavný súd konštatoval, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa uskutočňuje v ústavnom a zákonnom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu; jedným z týchto princíпов, predstavujúcim súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúcim ľubovôľu pri rozhodovaní, je povinnosť súdov svoje rozhodnutia odôvodniť v súlade so zákonnou úpravou. Z odôvodnenia totiž musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Povinnosťou súdu je presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť, pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Z odôvodnenia rozhodnutia teda musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Porušením práva na spravodlivý proces môže byť aj situácia, kedy v hodnotení skutkových zistení absentuje určitá časť skutočností, ktoré vyšli v konaní najavo, ale náležitým spôsobom v celom súhrne posudzovaných skutočností neboli zhodnotené. Ústavný súd vo svojej judikatúre tiež zdôraznil, že orgán štátnej moci by mal vo svojej argumentácii, obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia, dbať aj na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís došiel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé, odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné a súčasne orgán štátnej moci je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Nedostatky odôvodnenia zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia.

Uvedenou problematikou sa už viackrát zaoberal aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) - napr. v rozhodnutí *Kraska c. Švajčiarsko* z 29. apríla 1993, séria A, č. 254-B, s. 49, § 30 konštatoval, že z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie. Rovnako ESLP pripomína, že rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú (*García Ruiz c. Španielsku* z 21. januára 1999).

Judikatúra ESLP a ani Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR pritom nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument.

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd v danej veci považuje odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa za nedostatočné, keď prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku neuviedol jasným a zrozumiteľným spôsobom svoju právnu úvahu, na základe ktorej prijal svoj záver o zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, pričom sa vyčerpávajúco nevysporiadal so zásadnými námietkami navrhovateľa, v dôsledku čoho odôvodnenie rozsudku trpí vadou vykazujúcou znaky formalizmu a arbitrárnosti. Súd prvého stupňa teda náležite nepostupoval v intenciách zákonnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku a ani v intenciách ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu SR ako aj ESLP. Skutočnosť, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa náležitým spôsobom nevyplýva jasná a určitá odpoveď na zásadné argumenty navrhovateľa k nezákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, namietajúce v opravnom prostriedku, poukazom na rozhodovaciu činnosť najvyššieho súdu v obdobných prípadoch a ani jeho právna úvaha, podmieňujúca jeho záver o zákonnosti rozhodnutia odporkyne, má za následok odňatie možnosti navrhovateľovi konať pred súdom. Vzhľadom k tomu, že krajský súd dostatočne neodôvodnil svoje rozhodnutie, odvolací súd v preskúmvanej veci ani nemohol posúdiť dôvodnosť odvolacích námietok navrhovateľa uvedených v odvolaní proti rozsudku krajského súdu v merite veci.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 492 ods. 1, 2 S.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a v spojení s §

221 ods. 1 písm. f/, ods. 2 O.s.p. a s § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní úlohou prvostupňového súdu bude opätovne sa vecou dôsledne zaoberať, vec prejednať v medziach podaného opravného prostriedku, posúdiť zákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu a vo veci opätovne rozhodnúť, a svoje rozhodnutie aj riadne a presvedčivo odôvodniť, vysporiadajúc sa s námietkami navrhovateľa. V novom rozhodnutí krajský súd opätovne rozhodne o náhrade trov konania, vrátane o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. a s § 492 ods. 1 S.s.p.).

Najvyšší súd záverom poukazuje na to, že napriek apelačnému opravnému systému, ktorý sa v správnom súdnictve v Slovenskej republike v zmysle príslušnej právnej úpravy v zásade uplatňoval, primárne preskúmaval zákonnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu krajský súd, ako súd prvého stupňa. Úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho bolo preskúmať vecnú správnosť prvostupňových rozhodnutí, a nie nahrádzať prieskumnú činnosť súdu prvého stupňa, vrátane odôvodňovania rozhodnutia.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.